

**กลวิธีทางภาษาเพื่อโน้มน้าวใจเรื่อง “สิทธิและเสรีภาพ” ในปริจเฉทนิทาน
จากชุดนิทานวาดหวัง โครงการอ่านสร้างชาติ โดยมูลนิธิกระจกเงา**
Language strategies in discourse to persuade “Right and Freedom” from the
Expecting Fairy Tale Series, National Reading Project
by the Mirror Foundation

รุ่งทิwa สุภานันท์^{1*} และ สิริวรรณ นันทจันทูล²
Rungtiva Supanunt^{1*} and Siriwan Nantachantoon²

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงคุณภาพ แบบพรรณนาวิเคราะห์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้กลวิธีทางภาษาเพื่อโน้มน้าวใจ เรื่อง “สิทธิและเสรีภาพ” ในปริจเฉทนิทาน ชุดนิทานวาดหวัง โครงการอ่านสร้างชาติ โดยมูลนิธิกระจกเงา ข้อมูลที่ใช้ในงานวิจัยรวบรวมแบบเฉพาะเจาะจงจากนิทาน ชุดนิทานวาดหวังโครงการอ่านสร้างชาติ โดยมูลนิธิกระจกเงา ชุดที่ 1 ต้นกล้าฟ้าใหม่ ปีที่พิมพ์ 2564 จำนวน 7 เล่ม โดยมีเนื้อหาเน้นเกี่ยวกับการแสดงออกทางความคิดเรื่องสิทธิและเสรีภาพ โดยปริจเฉทดังกล่าวเป็นการใช้ภาษาเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์บางประการ ทฤษฎีการวิเคราะห์ตัวบท ได้แก่ กลวิธีทางภาษาในข้อความ (linguistic strategies in discourse) ของ Ungkhaphanij (2019) ใช้เป็นกรอบในการวิเคราะห์กลวิธีทางภาษาเพื่อโน้มน้าวใจ ผลการวิจัยพบว่า กลวิธีทางภาษาที่ใช้เพื่อโน้มน้าวใจเรื่อง “สิทธิและเสรีภาพ” ในปริจเฉทนิทาน ชุดนิทานวาดหวัง โครงการอ่านสร้างชาติ โดยมูลนิธิกระจกเงา ได้แก่ 1) การเลือกใช้คำศัพท์ 2) การใช้คำปฏิเสธ 3) การใช้มูลบท 4) การใช้คำถามเชิงวาทศิลป์ และ 5) การใช้อุปลักษณ์ ทั้งนี้ กลวิธีทางภาษาเหล่านี้มีหน้าที่สำคัญในการโน้มน้าวใจ 2 ประการ คือ 1) นิทานทำหน้าที่สร้างความคิด ปลูกฝังความคิดเรื่อง สิทธิและเสรีภาพ และ 2) นิทานทำหน้าที่สอนความรู้เกี่ยวกับความร่วมมือในการกระทำสิ่งต่าง ๆ ให้สำเร็จ

คำสำคัญ: กลวิธีทางภาษาในข้อความ นิทาน ปริจเฉท การโน้มน้าวใจ

Abstract

The qualitative research with descriptive analysis purposes to study the use of language strategies in discourse to persuade “right and freedom” from the Series on Expecting Fairy Tales, National Reading Project by the Mirror Foundation. The data used in this study were purposively selected from 7 volumes of Series No. 1, Tonkla Fah Mai, 2021, which is the

¹ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹ Faculty of Education, Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University

² คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

² Faculty of Humanities, Kasetsart University

* Corresponding author. E-mail: rungtiva.s@aru.ac.th

Series on Expecting Fairy Tales, National Reading Project by the Mirror Foundation. The contents focus on the expression of ideas on right and freedom. In particular, it is the use of language to achieve certain objectives. The Linguistic Strategies in Discourse (Ungkhaphanij, 2019) were used to analyze persuasive linguistic strategies. The results showed that persuasive language strategies on “right and freedom” from the-Expecting Fairy Tales Series, National Reading Project by the Mirror Foundation include: 1) lexical choices, 2) Negation, 3) Presuppositions, 4) rhetorical questions, and 5) metaphor. This regards two important functions in persuasion: 1) cultivating the idea of right and freedom, and 2) teaching knowledge of collaboration to complete a task successfully.

Keywords: language strategies in discourse, tales, discourse, persuasion

บทนำ

ประเทศไทยปกครองในระบอบประชาธิปไตยภายใต้รัฐธรรมนูญอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขของประเทศ โดยมีหลักสำคัญของการปกครองระบอบประชาธิปไตย คือ ความเสมอภาคของประชาชนทุกคนสามารถมีส่วนร่วมทางการเมืองแสดงออกได้อย่างเท่าเทียมกัน กล่าวคือ ประชาชนทุกคนมีสิทธิและเสรีภาพในการดำรงชีวิต ซึ่งพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 (Royal Society, 2013) ให้ความหมาย คำว่า “สิทธิ”, “สิทธิ์” หมายถึง (1) อำนาจอันชอบธรรม เช่น บุคคลมีสิทธิและหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญ เรามีสิทธิในที่ดินแปลงนี้ (2) (กฎ) อำนาจที่กฎหมายรับรองให้กระทำการใด ๆ โดยสุจริตได้อย่างอิสระ แต่ต้องไม่กระทบกระเทือนถึงสิทธิของผู้อื่น และ “เสรีภาพ” (Royal Society, 2013) หมายถึง ความสามารถที่จะกระทำการใด ๆ ได้ตามที่ตนปรารถนาโดยไม่มีอุปสรรคขัดขวาง เช่น เสรีภาพในการพูด เสรีภาพในการนับถือศาสนา ความมีสิทธิที่จะทำอะไรก็ได้โดยไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น

แผนยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี พุทธศักราช 2561 – 2580 ได้กำหนดยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคมจึงได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ที่เน้นการตอบโจทย์การสร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เพื่อให้การเติบโตของประเทศเป็นการเติบโตที่ยั่งยืนโดยทุกคนได้รับประโยชน์อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม (Office of the National Economic and Social Development Board, 2019) ดังนั้น ประเทศไทยต้องเน้นเรื่องความเสมอภาคในสังคม ด้วยการปลูกฝังเรื่องสิทธิและเสรีภาพให้แก่เยาวชนตั้งแต่เด็ก เพื่อให้คนในชาติตระหนักและเข้าใจสิทธิและเสรีภาพจึงเป็นสิ่งสำคัญ โดยเฉพาะสร้างรากฐานความคิดตั้งแต่ช่วงวัยเด็ก โดยมีสื่อเป็นเครื่องมือช่วยสอนและถ่ายทอดความคิดด้านต่าง ๆ ให้กับผู้อ่าน ซึ่งสื่อดังกล่าว คือ นิทาน ดังที่กรมวิชาการ (Ministry of Education, 2003) ได้กล่าวว่า นิทานมีหลายประเภทและหลายลักษณะแตกต่างกัน ทั้งที่เป็นนิทานที่แต่งเป็นโคลง หรือ กลอน มีทั้งเรื่องสั้น เรื่องยาว ทั้งที่เป็นตำนานเล่าสืบต่อกันมาเป็นเทพนิยาย หรือเรื่องที่แต่งขึ้นมาใหม่ นิทานบางเรื่องสอดแทรกเนื้อหาในการส่งเสริม คุณธรรม จริยธรรม บางเรื่องส่งเสริมจินตนาการ บางเรื่องเป็นเรื่องจริงเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมรอบตัวเด็ก ความหมายของนิทานมีจุดเริ่มต้นมาจากการเป็นเรื่องราวที่เล่าต่อกันมา แสดงถึงการสืบทอดจากรุ่นสู่รุ่น มีการสอดแทรกความคิดบางประการ

มาสู่ผู้อ่าน จากคำอธิบายดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า นิทาน มีหลายรูปแบบ เป็นเรื่องเล่าหรือเรื่องแต่งเพื่อถ่ายทอดความคิด คำสอน ไปถึงผู้อ่าน และลักษณะของนิทานมีการใช้ภาษาเหมาะสมสำหรับเป็นหนังสือเด็ก สอดคล้องกับที่ BaiKazuye (1999) กล่าวว่า หนังสือสำหรับเด็กโดยเฉพาะหนังสือที่ใช้ภาษาสละสลวยอย่างหนังสือประเภทวีคำประพันธ์ร้อยกรอง จัดเป็นสื่อการเรียนรู้ที่ดีสำหรับเด็ก เพราะจะช่วยพัฒนาการเรียนรู้ด้านภาษาของเด็กให้เจริญงอกงามได้เป็นอย่างดี แต่หนังสือเด็ก หรือ นิทาน นั้น ไม่เพียงช่วยเรื่องความคิดจินตนาการเท่านั้น แต่มีเนื้อหาที่นำเสนอความจริงในสังคมด้วยเช่นกัน สอดคล้องกับ Tanphet (2018) กล่าวว่าหนังสือเด็กไม่จำเป็นต้องมีเนื้อหาที่ชวนฝัน สร้างจินตนาการ หรือทำให้เด็กเห็นภาพด้านสวยงามเพียงอย่างเดียว แต่ควรนำเสนอความเป็นจริงที่เป็นไปในสังคมให้กับเด็ก ๆ ด้วย โดยเฉพาะเรื่อง การเมือง ที่ดูเป็นเรื่องใหม่ในหนังสือเด็กของไทย แต่ในความเป็นจริงการให้เด็กเรียนรู้ว่าเขามีสิทธิและเสรีภาพ หรือกำลังอยู่ในสังคมแบบไหน ไม่ใช่เรื่องไกลตัวเด็กเลยสักนิด เพราะวันหนึ่งเด็กในวันนั้นก็จะเติบโตมาเป็นพลเมืองที่ควรตระหนักรู้ว่าตัวเองมีสิทธิและเสรีภาพอะไรบ้างในสังคมนี้เช่นกัน จากคำอธิบายดังกล่าว ผู้วิจัยพบว่า มีนิทานที่นำเสนอเนื้อหาสอดคล้องกับเหตุการณ์ในสังคม ยกตัวอย่างภาษาจากชุดนิทานวาดหวัง

ตัวอย่างที่ 1 แม่หมิมไปไหน? ใส่ใจปกป้อง บ้านไทยใครครอง กองทัพเปิดสู้ แม่หมิมไปไหน? ไปหาปลา

ชุมชนคนอยู่ สู้! ไม่อยู่เฉย (เรื่อง แม่หมิมไปไหน?)

ตัวอย่างที่ 2 ทำไมนกถึงร้อง นกร้องเพลงหรือร้องไห้... แม่ถูกกักขัง แต่ยังหวังถึงอิสรภาพ เมื่อถูกจับกักขัง

นกน้อยจะรวมพลังเพื่ออิสรภาพบินสู่ฟ้ากว้างได้อีกครั้งไหมนะ (เรื่อง เสียงร้องของผองนก)

จากตัวอย่าง 1 ผู้วิจัยสังเกตว่าในนิทานมีเนื้อหาการใช้ภาษาด้วยการใช้คำถามเชิงวาทศิลป์ คือ ไปไหน? และมีเนื้อหาการปกป้องประเทศ การต่อสู้ จากกลวิธีทางภาษา เช่น กองทัพเปิดสู้, สู้, ไม่อยู่เฉย และจากตัวอย่างที่ 2 มีกลวิธีทางภาษาการใช้คำถามทางวาทศิลป์ คือ ทำไม และการใช้คำศัพท์ เช่น รวมพลัง จากมูลบทที่เกิดขึ้น เช่น แม่ถูกกักขัง แสดงถึงมีเหตุการณ์บางอย่างเกิดขึ้นก่อนหน้านี้ ดังนั้น จากตัวอย่างที่กล่าวมาข้างต้นแสดงถึงการถ่ายทอดวัตถุประสงค์บางประการกับผู้อ่าน ในลักษณะการใช้กลวิธีทางภาษาเพื่อโน้มน้าวใจผู้อ่านให้รู้สึกและคล้อยตาม

ตัวอย่างดังกล่าวจากนิทานวาดหวัง ชุดต้นกล้าฟ้าใหม่ ในโครงการอ่านสร้างชาติ โดยมูลนิธิกระเจาหงายทำหน้าที่เป็นกระเจาหงาย ที่สะท้อนเรื่องราวความเป็นจริงของสังคมและให้ความช่วยเหลือผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของสังคม ด้วยวิธีคิด คือ การสร้างคนและสร้างนวัตกรรม อันจะนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงสังคม ดังวิสัยทัศน์ขององค์กร คือ สร้างคน สร้างนวัตกรรม สร้างการเปลี่ยนแปลงสังคม (Mirror Foundation, 2023)

ดังนั้น นิทานวาดหวังจึงเป็นสื่อหนึ่งที่มูลนิธิได้ผลิตขึ้นมา เพื่อการถ่ายทอดและเปลี่ยนแปลงความคิดผู้อ่าน สอดคล้องกับการสร้างการเปลี่ยนแปลงสังคม เพราะมีแนวคิดให้ผู้อ่านปฏิบัติตาม ฉะนั้น นิทานจึงส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงความคิดและพฤติกรรมของเด็กได้ ดังที่ Ruamsuk, Sasiwongsaroj, Dwong phummes, & Wong Kalasin (2015) ศึกษาการสร้างสื่อนิทานเพื่อพัฒนาพฤติกรรมคุณธรรมด้านความมีน้ำใจในเด็กปฐมวัย ซึ่งผลการวิจัยนี้

ใช้การโน้มน้าวใจในการสร้างนิทานให้เด็กมีคุณธรรมได้สำเร็จจากการเลียนแบบพฤติกรรมตัวละครในนิทาน นอกจากนี้ การโน้มน้าวใจ คือ ใช้ภาษาต้องมุ่งให้เกิดการคล้อยตาม ดังที่ Panich, Pitipattanakosi, Siriyuvusak, Anawatsiriwong, & Jaruphum (2010) ได้อธิบายว่าการเขียนเพื่อจูงใจมีวัตถุประสงค์ให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจและรู้สึกตามที่ผู้เขียนต้องการ ซึ่งมีใช่เป็นเพียงการถ่ายทอดข้อเท็จจริง การเล่าประสบการณ์หรือแสดงความคิดเห็นธรรมดา แต่ต้องสามารถทำให้ผู้อ่านเกิดความประทับใจ มีความเห็นคล้อยตาม และมีทัศนคติที่ดีต่อเรื่อง

ภาษาในนิทานเป็นปริจเฉท คือ การแต่งเรื่องขึ้นใหม่โดยใช้ภาษาเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ดังที่ Wongwipanon (1987) ได้นิยามไว้ว่าเป็นการใช้ภาษาในระดับสูงกว่าประโยค มีโครงสร้างและองค์ประกอบที่สัมพันธ์กัน ปริจเฉทดังกล่าวเป็นการใช้ภาษาเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์บางประการ จากคำอธิบายข้างต้น แสดงให้เห็นว่า นิทาน มีกลวิธีทางภาษาตามเจตนา เพื่อมุ่งโน้มน้าวใจให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความคิด ความเชื่อ ตลอดจนพฤติกรรม ดังที่มีงานวิจัยที่ศึกษาในแนวทางเดียวกัน Mongkolyos, & Rattanadilok Na Phuket (2023) ศึกษากลวิธีทางภาษาเพื่อโน้มน้าวใจ ในปริจเฉทบทพระธรรมเทศนาสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัส-โคโรนา 2019 (โควิด-19) ผลการวิจัยพบการใช้กลวิธีทางภาษาเพื่อโน้มน้าวใจ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามเจตนาของผู้ส่งสาร นอกจากนี้ มีงานวิจัยที่ศึกษาเรื่องนิทานสร้างเสริมลักษณะนิสัย : การศึกษาตามแนววาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ (Vimtrimate, 2017) พบว่า กลวิธีการใช้ภาษาในนิทานสร้างชุดความคิดเกี่ยวกับเด็ก ประกอบด้วย ชุดความคิดย่อย 3 ชุดความคิด ได้แก่ 1) “เด็กที่พึงประสงค์ คือ เด็กที่คิดได้ด้วยตนเอง พูดอย่างมีสัมมาคารวะ ทำอย่างรอบคอบและรู้จักควบคุมจิตใจ” 2) “เด็กที่ไม่พึงประสงค์ คือ เด็กที่ไม่รู้จักคิดด้วยตนเอง คิดร้ายต่อผู้อื่น พูดโดยไม่ไตร่ตรองให้ถี่ กระทำการโดยเอาตนเป็นที่ตั้ง และมีจิตใจที่ไม่ดี” และ 3) “เด็กที่พึงประสงค์จะเป็นที่รักและได้รับการยอมรับ ส่วนเด็กที่ไม่พึงประสงค์จะไม่เป็นที่รักและไม่ได้รับการยอมรับ”

ดังนั้น ผู้วิจัยตั้งข้อสังเกตว่ากลวิธีภาษาในชุดนิทานวาดหวัง โครงการอ่านสร้างชาติ โดยมูลนิธิกระจกเงา ซึ่งผู้จัดทำนิทาน คือ มูลนิธิที่ทำงานเกี่ยวกับการช่วยเหลือเด็กและเยาวชน นิทานจึงมีลักษณะเฉพาะ มีเจตนาที่ต่างออกไปจากงานวิจัยข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษากลวิธีทางภาษาเพื่อโน้มน้าวใจเรื่อง “สิทธิและเสรีภาพ” ในปริจเฉทนิทาน เพื่อศึกษาถึงเจตนาที่แท้จริงของมูลนิธิผู้จัดทำนิทาน สะท้อนว่านิทานเป็นเครื่องมือที่มูลนิธิใช้ปลูกฝังความคิดโดยใช้เครื่องมือกลวิธีทางภาษาว่ามีเจตนาอย่างไร แฝงเนื้อหาเรื่องใดเป็นสำคัญ และเพราะเหตุผลใดจึงเป็นเช่นนั้น เพราะผู้อ่าน คือ เยาวชนจะเติบโตเป็นกำลังสำคัญของชาติต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาการใช้กลวิธีทางภาษาเพื่อโน้มน้าวใจเรื่อง “สิทธิและเสรีภาพ” ในปริจเฉทนิทาน ชุดนิทานวาดหวัง โครงการอ่านสร้างชาติ โดยมูลนิธิกระจกเงา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

เพื่อให้เข้าใจการใช้กลวิธีทางภาษาเพื่อโน้มน้าวใจเรื่อง “สิทธิและเสรีภาพ” ในปริจเฉทนิทาน ชุดนิทานวาดหวัง โครงการอ่านสร้างชาติ โดยมูลนิธิกระจกเงา

แสดงถึงคุณค่าทางวิชาการในด้านการใช้กลวิธีทางภาษาเป็นเครื่องมือเพื่อโน้มน้าวใจในสารต่าง ๆ ในนิทาน โดยเฉพาะที่มีกลุ่มเป้าหมายเป็นเด็กและเยาวชน ทำให้ทราบเจตนาของผู้ส่งสารอย่างแท้จริง ประโยชน์ต่อผู้ปกครอง เข้าใจเจตนาที่แฝงอยู่ในนิทานจากมูลนิธิตั้ง และประโยชน์ต่อโรงเรียนและครูอาจารย์ ในการเลือกนำนิทานไปสอน อย่างตระหนักและรู้เท่าทัน เพราะมีผลต่อการปลูกฝังความคิดให้เด็กได้

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยนี้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลนิทานจากมูลนิธิกระจกเงา โดยเลือกตัวอย่างการวิจัยแบบเฉพาะเจาะจง คือ ชุติณยานวาทหวังโครงการอ่านสร้างชาติ โดยมูลนิธิกระจกเงา จำนวน 7 เล่ม ได้แก่ 1) แฉ็ก! แฉ็ก! มังกรไฟ (Hope Drawing Group, 2021a) 2) เด็ก ๆ มีความฝัน (Hope Drawing Group, 2021b) 3) จ.จิตร (Hope Drawing Group, 2021c) 4) เป็ดน้อย (Hope Drawing Group, 2021d) 5) เสียงร้องของผองนก (Hope Drawing Group, 2021e) 6) แม่หมีไปไหน? (Hope Drawing Group, 2021f) และ 7) ตัวไหนไม่มีหัว (Hope Drawing Group, 2021g) โดยคัดเลือกตัวบทที่วิเคราะห์แบบเฉพาะเจาะจงจากนิทานชุดต้นกล้าฟ้าใหม่ เพราะเป็นชุดแรกที่ทางโครงการจัดทำขึ้น มียอดพิมพ์จำนวนมากแสดงถึงความนิยม คือ พิมพ์ครั้งแรก 3,000 เล่ม กันยายน 2564 พิมพ์ครั้งที่สอง 4,000 เล่ม พฤศจิกายน 2564 งานวิจัยนี้ศึกษาเฉพาะวัจนภาษาเท่านั้น ไม่นับรวมเรื่องที่ไม่ปรากฏถ้อยคำ

วิธีการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้เป็นเชิงคุณภาพ (qualitative research) มีรายละเอียด ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการนิทาน แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับโน้มน้าวใจ และแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับปริศนา และงานวิจัยทางภาษาศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะงานวิจัยที่มุ่งศึกษากลวิธีทางภาษาเพื่อโน้มน้าวใจ
2. รวบรวมข้อมูลนิทาน ชุติณยานวาทหวังโครงการอ่านสร้างชาติ โดยมูลนิธิกระจกเงา จำนวน 7 เล่ม โดยพิจารณาเนื้อหาทั้งหมดของนิทาน และคัดเลือกข้อมูลตามกรอบทฤษฎีที่สอดคล้องกับการวิเคราะห์ตัวบทในงานวิจัยนี้ คือ กลวิธีทางภาษาในข้อความ (linguistic strategies in discourse) ของ Ungkhaphanij (2019) เพื่อใช้เป็นกรอบในการวิเคราะห์กลวิธีทางภาษาเพื่อโน้มน้าวใจเรื่อง “สิทธิและเสรีภาพ” ในปริศนานิทานชุดนิทานวาทหวังโครงการอ่านสร้างชาติ โดยมูลนิธิกระจกเงา
3. วิเคราะห์กลวิธีทางภาษาเพื่อโน้มน้าวใจจาก 5 กลวิธี ได้แก่ การเลือกใช้คำศัพท์ การใช้คำปฏิเสธ การใช้มูลบท การใช้คำถามเชิงวาติศิลป์ และการใช้อุปมาอุปไมย
4. สรุปผลการวิจัย และอภิปรายผล

การตรวจสอบเอกสาร

การศึกษากลวิธีทางภาษาเพื่อโน้มน้าวใจเรื่อง “สิทธิและเสรีภาพ” ในปริศนานิทาน จากชุดนิทานวาทหวังโครงการอ่านสร้างชาติ โดยมูลนิธิกระจกเงา ผู้วิจัยทบทวนแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องได้ ดังนี้

แนวคิดเกี่ยวกับนิทาน

นิทาน มีผู้ที่นิยามความหมายและแบ่งประเภทไว้หลายนิยามแต่มีความสอดคล้องกัน เช่น นิทานที่แต่งเป็นโคลง หรือ กลอนมีทั้งเรื่องสั้น เรื่องยาว ทั้งที่เป็นตำนานเล่า สืบต่อกันมาเป็นเทพนิยาย หรือเรื่องที่แต่งขึ้นมาใหม่ นิทานบางเรื่องสอดแทรกเนื้อหาในการส่งเสริม คุณธรรม จริยธรรม บางเรื่องส่งเสริมจินตนาการ บางเรื่องเป็นเรื่องจริงเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมรอบตัวเด็ก ความหมายของนิทานมีจุดเริ่มต้นมาจากการเป็นเรื่องราวที่เล่าต่อกันมา แสดงถึงการสืบทอดจากรุ่นสู่รุ่น มีการสอดแทรกความคิดบางประการมาสู่ผู้อ่าน (Ministry of Education, 2003) สอดคล้องกับนิยามของ Nimmanhaemin (2007) กล่าวว่า นิทาน หมายถึง เรื่องที่เล่ากันต่อ ๆ มาจาก คนรุ่นหนึ่งสู่คนอีกรุ่นหนึ่ง โดยไม่ทราบว่าเป็นผู้แต่ง และ Suthitham (1991) ได้ให้ความหมายนิทานว่า เรื่องที่เล่าสืบต่อกันมาหรือแต่งขึ้นโดยมีจุดมุ่งหมายที่ความสนุกสนานหรือสอดแทรกแนวคิดคุณธรรม ลักษณะที่พึงประสงค์แก่เด็กเพื่อให้สามารถปฏิบัติตามได้อย่างเหมาะสมในการดำรงชีวิตในสังคม ในส่วนของ Thanomsri (2003) กล่าวถึงนิทานไว้ว่า นิทานเป็นหนังสือบันเทิงคดีสำหรับเด็กมีจุดมุ่งหมายเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน และความบันเทิงมักมีเนื้อหาสาระจากจินตนาการของผู้เขียนหรือเป็นเรื่องสมมุติ สร้างขึ้นจากเค้าโครงและเหตุการณ์ต่าง ๆ มีการกำหนดหน้าที่ และบทบาทของตัวละคร สถานที่เกิดเหตุ รวมไปถึงพฤติกรรมและความสนใจในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเหล่านั้น โดยไม่ต้องคำนึงถึงความเป็นจริง เพียงแต่สร้างให้เกิดความสมจริงและเหตุผล จากนิยามดังกล่าวผู้วิจัยสรุปความหมายของนิทานในงานวิจัยนี้ คือ เรื่องแต่งขึ้นเพื่อความบันเทิง เนื้อหาจากจินตนาการและจากประสบการณ์ มีการสอดแทรกคำสอน ลักษณะที่พึงประสงค์แก่เด็กเพื่อให้ปฏิบัติตามด้วย

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการโน้มน้าวใจ

การโน้มน้าวใจเป็นปรากฏการณ์ทางสังคม (van Dijk, 2006) ประกอบด้วยการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำทางสังคม 2 ฝ่ายด้วยกัน ฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ส่งสารเพื่อโน้มน้าวใจอีกฝ่ายหนึ่งเป็นผู้รับสารซึ่งเป็นเป้าหมายของการโน้มน้าวใจ สอดคล้องกับ Panich, Pitipattanakosi, Siriyuvasak, Anawatsiriwong, & Jaruphum (2010) ได้อธิบายการเขียนเพื่อจูงใจมีวัตถุประสงค์ให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจและรู้สึกตามที่ผู้เขียนต้องการ ซึ่งมีใช่เป็นเพียงการถ่ายทอดข้อเท็จจริง การเล่าประสบการณ์หรือแสดงความคิดเห็นธรรมดา แต่ต้องสามารถทำให้ผู้อ่านเกิดความประทับใจ มีความเห็นคล้อยตาม และมีทัศนคติที่ดีต่อเรื่อง และ Pilanthaowat (2009) ได้กล่าวถึงการสร้างสารเพื่อโน้มน้าวใจว่า หน่วยพื้นฐานที่สุดของข้อความที่จะโน้มน้าวใจ คือ ความคิดที่ผู้ส่งสารนำมาใช้ในการโน้มน้าว การสื่อสารจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อ ผู้สื่อสารถอดความคิดออกมาส่งผ่านสัญลักษณ์ในรูปแบบที่ผู้รับสารจะเข้าใจได้ ความคิดหนึ่ง ๆ สามารถแสดงออกได้ด้วยถ้อยคำหลายอย่าง แม้ในภาษาเดียวกัน การใช้คำที่แตกต่างกันทำให้เกิดความประทับใจในระดับที่แตกต่างกันแก่ผู้รับสาร จากแนวคิดข้างต้นผู้วิจัยสรุปได้ว่า การโน้มน้าวใจผู้อ่านประกอบด้วยการใช้กลวิธีทางภาษาต่าง ๆ เพื่อชักจูงให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกคล้อยตาม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิทาน

ผู้วิจัยได้ทบทวนงานวิจัยเกี่ยวกับนิทานทางด้านภาษาศาสตร์พบว่า Vimtrimate (2017) ได้ศึกษานิทานสรวงเสริมลักษณะนิสัย : การศึกษาตามแนววาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ ใช้กรอบมิติทั้งสามของวาทกรรมตามแนวคิดวาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ (CDA) ของแฟร์คลัฟ (Fairclough, 1995) กลวิธีทางภาษาที่ใช้ถ่ายทอดชุดความคิดข้างต้น เช่น การใช้คำศัพท์ การใช้คำเชื่อม (แสดงความขัดแย้ง และแสดงความคล้ายตาม) การใช้คำแสดงทัศนคติ การอ้างส่วนใหญ่ Ruamsuk, Sasiwongsaroj, Dwong phummes, & Wong Kalasin (2015) ศึกษาการสร้างสื่อนิทานเพื่อพัฒนาพฤติกรรมคุณธรรมด้านความมีน้ำใจในเด็กปฐมวัย ซึ่งผลการวิจัยนี้ใช้การโน้มน้าวใจในการสร้างนิทานให้เด็กมีคุณธรรมได้สำเร็จจากการเลียนแบบพฤติกรรมตัวละครในนิทาน นอกจากนี้ ยังมีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาตามแนววาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์พบการประกอบสร้างแฝงเร้นความหมาย และอุดมการณ์เชิงสังคมหลายประการในหนังสือนิทานภาพ จุดน่าสนใจคือการใช้คำเชื่อม การผูกประโยค การใช้ความเป็นเรื่องเล่าเรื่องแต่งเพื่อบดบังกลบเกลื่อนอุดมการณ์ดังกล่าว (Wongbiasat, Chantharamungskorn, & Piangboontha, 2004)

งานวิจัยเกี่ยวกับกลวิธีทางภาษาโน้มน้าวใจ

ผู้วิจัยพบกลวิธีการใช้ภาษาต่าง ๆ ที่ใช้โน้มน้าวใจ ดังนี้ Rattanadilok Na Phuket (2021) ศึกษาปริเฉทแถลงข่าวผลการวิจัยพบการใช้กลวิธีทางภาษาเพื่อโน้มน้าวใจ ได้แก่ การใช้คำเรียก การใช้คำศัพท์ การใช้มูลบท การใช้อุปลักษณ์ การใช้คำถามเชิงวาทศิลป์ การใช้สหบท การใช้ถ้อยคำเน้นย้ำ การใช้ประโยคที่สัมพันธ์กันแบบเหตุ-ผล การใช้ประโยคที่สัมพันธ์กันแบบเงื่อนไข และการใช้คำขวัญหรือสโลแกน Suwanchang (2010) ศึกษา “การใช้ภาษาโน้มน้าวใจในบทโฆษณานิยายสารสุภาพ” การกล่าวถึงสรรพคุณหรือคุณสมบัติของสินค้าหรือบริการ การให้ข้อมูลความรู้ การกล่าวถึงสิ่งที่ไม่พึงประสงค์ การกล่าวถึงสิ่งที่พึงประสงค์ การใช้คำศัพท์ทางวิทยาศาสตร์หรือศัพท์เฉพาะ การกล่าวถึงกระบวนการการทำงานของสินค้าหรือบริการ การใช้คำถามเชิงวาทศิลป์ การให้คำแนะนำ การกล่าวอ้าง การระบุกลุ่มเป้าหมาย ฯลฯ

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสังเคราะห์จากการตรวจสอบเอกสารข้างต้น พบว่า กลวิธีทางภาษาทั้งการใช้คำ และประโยคแสดงถึงอุดมการณ์ ที่ให้เห็นว่าภาษามีบทบาทสำคัญด้านเป็นเครื่องมือสื่อสารความคิด ส่วนการโน้มน้าวใจพบกลวิธีทางภาษาที่แสดงการโน้มน้าวให้ผู้อ่านคล้อยตาม ตลอดจนปฏิบัติตาม เช่น การใช้คำศัพท์ การใช้มูลบท การใช้คำถามเชิงวาทศิลป์ และผู้วิจัยตั้งข้อสังเกตว่ากลวิธีทางภาษาเพื่อโน้มน้าวใจเกิดได้กับปริเฉทนิทานด้วยเช่นกัน เพราะการใช้ภาษาในเนื้อหานิทาน ซึ่งเป็นภาษาระดับข้อความมุ่งวัตถุประสงค์บางประการกับผู้อ่าน โดยเฉพาะกลุ่มที่เป็นเด็ก

แนวคิดเกี่ยวกับปริเฉท

ผู้วิจัยทบทวนนิยามคำว่า “ปริเฉท” ดังที่ Wongwipanon (1987) ได้นิยามไว้ว่า เป็นการใช้ภาษาในระดับสูงกว่าประโยค มีโครงสร้างและองค์ประกอบที่สัมพันธ์กัน ปริเฉทดังกล่าวเป็นการใช้ภาษาเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์บางประการ ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ปริเฉท เป็นคำศัพท์ที่ใช้เรียก “ภาษาระดับข้อความ” (discourse) หมายถึง รูปภาษา

ที่มีโครงสร้างสูงกว่าประโยค ใช้เพื่อการสื่อสารในสถานการณ์หนึ่ง ๆ ที่มีวัตถุประสงค์ โดยผู้วิจัยใช้การนิยามความหมายดังกล่าว เพื่อแสดงว่า นิทาน เป็นบริเจทอย่างหนึ่ง

กรอบแนวคิด

ผู้วิจัยพบว่างานวิจัยที่ศึกษากลวิธีทางภาษาในมนัสนาวใจ ใช้วิธีประมวลเกณฑ์ ดังเช่น งานวิจัยของ Mongkolyos, & Rattanadilok Na Phuket (2023) พบกลวิธีทางภาษาเพื่อมนัสนาวใจ 7 กลวิธี ได้แก่ การใช้สรรพนาม การใช้อุปมาเปรียบเทียบ การใช้โครงสร้างประโยคแบบเหตุผล การใช้คำแสดงทัศนภาวะ การใช้ประโยคคำถาม การอ้างถึง และการใช้สหพ ซึ่งศึกษาในบทพระธรรมเทศนา ซึ่งงานวิจัยนี้ตัวบทต่างประเภทกัน เพราะเป็นนิทาน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเลือกทฤษฎีที่สอดคล้องกับการวิเคราะห์ตัวบทในงานวิจัยนี้ คือ กลวิธีทางภาษาในข้อความ (linguistic strategies in discourse) ของ Ungkhaphanij (2019) เพื่อใช้เป็นกรอบในการวิเคราะห์กลวิธีทางภาษาเพื่อมนัสนาวใจเรื่อง “สิทธิและเสรีภาพ” ในบริเจทนิทาน ชุดนิทานวาดหวัง โครงการอ่านสร้างชาติ โดยมูลนิธิกระจกเงา ทั้งหมด 5 กลวิธี ได้แก่ การเลือกใช้คำศัพท์ การใช้คำปฏิเสธ การใช้มูลบท การใช้คำถามเชิงวาทศิลป์ การใช้อุปลักษณ์ ซึ่งสามารถแสดงกรอบแนวคิดของงานวิจัยได้ ดัง (Figure 1)

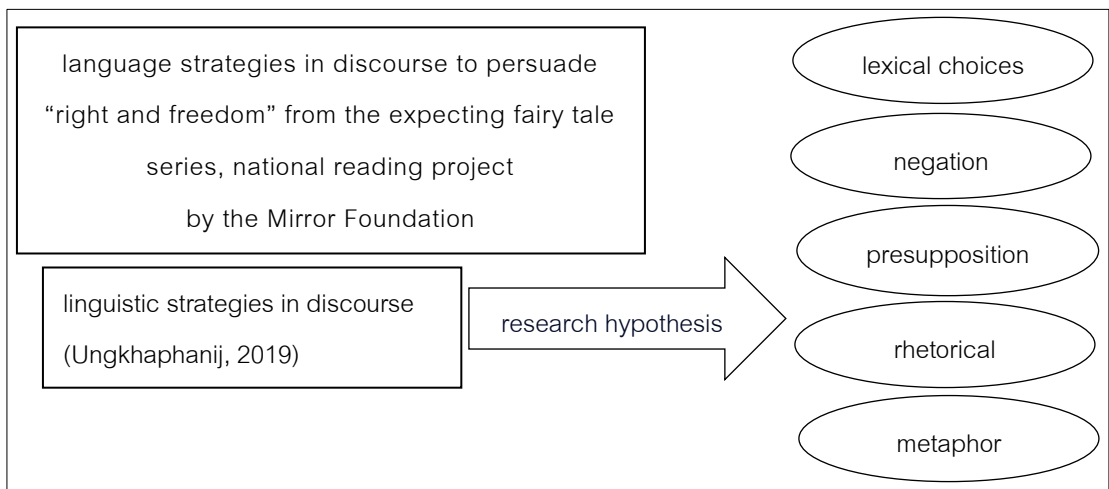

Figure 1 Conceptual framework.

ผลการศึกษา

1. การเลือกใช้คำศัพท์ ผลการวิจัยพบการใช้คำศัพท์ในนิทานเพื่อสื่อความคิดของผู้แต่งที่มุ่งเจตนาในมนัสนาวใจ ดังนี้

1.1 การใช้คำเรียกแสดงการรวมกลุ่ม ผลการวิจัยแสดงคำศัพท์ระบุความสัมพันธ์ แสดงถึงความเป็นพวกเดียวกัน พบคำเรียกที่ตัวละครเรียกแทนตนเอง เพื่อสร้างความรู้สึกร่วมกันในการกระทำต่าง ๆ และแสดงการเชิญชวนให้เกิดกระทำร่วมกัน ดังนี้

ตัวอย่าง (1) “พญูชนะหลายตัวฮือฮาขึ้นอย่างเห็นด้วย และเราทุกตัวมีหัวเหมือนกัน อยู่ทีเดียวกัน หันหัวหรือหันหน้าไปทางเดียวกันหมด เราก็จะไม่รู้ว่าใครเป็นใคร” (ตัวไหนไม่มีหัว)

ตัวอย่าง (2) “ตอนนี้มังกรไฟได้กินกอไผ่ ใบบั่ตันไม้ภูเขา และกำลังจะกินหมู่บ้านของพวกเรา แค็ก ๆ พวกผู้ใหญ่เริ่มไอแค็ก ๆ บ้าง ขอให้พวกเราไปช่วยกันดับไฟป่า” (แค็ก! แค็ก! มังกรไฟ)

ตัวอย่าง (3) “สื่อถึงเถื่อนถ่อย ให้ปล่อยเพื่อนเรา” (เปิดน้อย)

จากตัวอย่าง (1), (2) และ (3) พบการใช้คำเรียกแทนตัวละครว่า เรา พวกเรา เพื่อนเรา ซึ่งเป็นคำสรรพนามบุรุษที่ 1 แทนตนเองเพื่อให้ผู้อ่านคล้อยตาม แสดงถึงความเป็นพวกเดียวกัน (3) แสดงความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิด เป็นกันเอง เพราะใช้คำว่า เพื่อน ให้ผู้อ่านรู้สึกตามตัวละครดังกล่าว

1.2 การใช้คำศัพท์สื่อความหมาย สิทธิและเสรีภาพ และการต่อสู้เรียกร้องสิทธิและเสรีภาพ
ผลการวิจัยพบว่าในนิทานชุดนี้ ได้มีการใช้คำที่แสดงถึงการปลูกฝังทางความคิดเรื่อง สิทธิและเสรีภาพ มุ่งให้ผู้อ่านตระหนักถึงความสำคัญถึงการเรียกร้องสิทธิและเสรีภาพ ไม่ให้ผู้ใดมาละเมิดสิทธิของตน จากตัวละครในนิทาน ดังนี้

ตัวอย่าง (4) “ฝันถึงเสรีภาพ เปี่ยมโอกาสดังวาดหวัง สังคมบ่มพลัง แม้พลาดพลังให้กำลังใจ”
(เด็ก ๆ มีความฝัน)

ตัวอย่าง (5) “ฝันให้พ่อแม่ผู้ใหญ่ รักใส่ใจเคารพความคิด เข้าใจไม่ล้ำสิทธิ์ คนตัวนิดที่เป็นลูกหลาน”
(เด็ก ๆ มีความฝัน)

ตัวอย่าง (6) “หยุดคุกคามสิทธิ ลิดรอนกลิ่นแก๊ส ยิ่งโหมขัดแย้ง โลกยิ่งแคลงใจ” (เปิดน้อย)

ตัวอย่าง (7) “สิทธิเสรีภาพ ก้าบ ก้าบ เปิดน้อย สื่อถึงเถื่อนถ่อย ให้ปล่อยเพื่อนเรา” (เปิดน้อย)

ตัวอย่าง (8) “ร่วมล้างเบือกตม สร้างสังคมดี เท้าเทียมทุกที่ เท้านี้ที่หวัง” (เปิดน้อย)

ตัวอย่าง (9) “แนะเยาวชน ปลุกคนสนใจ ประชาธิปไตย ภาพใหญ่สังคม” (จ. จิตร)

ตัวอย่าง (10) “ติดคุกหกปี ทั้งที่ไม่ผิด ตกผลึกความคิด รักสิทธิเสรี” (จ. จิตร)

ตัวอย่าง (11) “เหลื่อมล้ำฉ้อฉล ผู้คนออกมา ยิ่งกด ยิ่งล้ำ สองขาหยัดยืน” (เปิดน้อย)

จากตัวอย่าง (4), (5), (6), (7) และ (10) พบคำที่ทำตัวเอียง เป็นการใช้คำที่แสดงให้เห็นว่าตัวละครให้ความสำคัญกับเรื่อง สิทธิและเสรีภาพ นั่นคือ การแสดงออกตามระบอบปกครองระบอบประชาธิปไตย ดังตัวอย่าง (9) และเมื่อตัวละครถูกละเมิดสิทธิ ดังตัวอย่าง (11) ก็แสดงถึงการเรียกร้อง ต่อสู้ เพื่อสิทธิของตน เพราะความเหลื่อมล้ำส่งผลให้สังคมไม่เสมอภาคกัน เนื่องจากทุกคนมีสิทธิเท่าเทียมกัน ดังตัวอย่าง (8) ดังนั้น จึงไม่ควรเหลื่อมล้ำสิทธิ จึงเป็นการปลูกฝังทางความคิดให้ผู้อ่านเข้าใจและคล้อยตามตัวละครในนิทาน เรื่องการปกป้องสิทธิและเสรีภาพ และกระตุ้นให้มีการแสดงออกทางความคิด หรือการกระทำ หากถูกละเมิดสิทธิและเสรีภาพของตน

1.3 การใช้คำศัพท์สื่อความหมายการร่วมมือ ผลการวิจัยพบคำศัพท์ร่วมกับการกระทำต่าง ๆ เช่น ร่วมกัน, เห็นด้วย, ร่วมใจ, ร่วมคิด, ช่วย เพื่อเป็นการกระตุ้นความคิด ความรู้สึก ผ่านตัวละครว่าได้กระทำร่วมกัน ตลอดจนแสดงถึงการโน้มน้าวใจให้ผู้อ่านมีการร่วมมือกันเพื่อบรรลุเป้าหมายและทำสิ่งที่ต้องการได้สำเร็จ ดังเช่น

ตัวอย่าง (12) “พญานะทุทุกตัวเห็นด้วย และตั้งแต่นั้นมาจึงไม่มีใครร้องเพลงล้อเลียน ธ ธง กับ ก ไก่ ผู้ไร้หัวอีก (ตัวไหนไม่มีหัว)

ตัวอย่าง (13) “ทุกตัวหันมาร่วมร้องเพลงพญานะทุอย่างสนุกสนาน” (ตัวไหนไม่มีหัว)

ตัวอย่าง (14) “อยู่ร่วมกันได้สวยงามท่ามกลางความหลากหลาย” (ตัวไหนไม่มีหัว)

ตัวอย่าง (15) “แม่หมีมไปไหน? ไปร่วมกุ๊กกึ่ง ไทยเรียกร้อง แม่ของน้ำตา” (แม่หมีมไปไหน?)

ตัวอย่าง (16) “แม่หมีมไปไหน? ร่วมใจไผ่ผืน เพื่อสิ่งสำคัญ วันนี้นัฟรุ้งนี้” (แม่หมีมไปไหน?)

ตัวอย่าง (17) “เปิดเพื่อนพิราบ คาบใบไม้มัน ร่วมคิดร่วมฝัน แมวันภยพาล” (เปิดน้อย)

ตัวอย่าง (18) “ไล่เปิดหาญกล้า น้ำมาไม่ถอย กองทัพเปิดน้อย คอยช่วยกันภัย” (เปิดน้อย)

ตัวอย่าง (19) “นกทุกชนิดนกตัวน้อยใหญ่ ร่วมใจกัน...บินบินบิน” (เสียงร้องของผองนก)

ตัวอย่าง (20) “คนยอมเป็นคน ทุกชั้นเข้าร่วม ปลดแอกที่สวม ร่วมต้านเผด็จการ” (จ. จิตร)

ตัวอย่าง (21) “ทุกคน ทุกเพศ ทุกวัย ร่วมในกันปราบมังกรไฟ ” (แค็ก! แค็ก! มังกรไฟ)

ตัวอย่าง (22) “หลายปัญหานัก จักไม่มิ่งเจย ศึกษา สงสัย ไม่ปล่อยละเลย คิดทำถามเอ่ย ร่วมด้วย ช่วยกัน ” (เปิดน้อย)

จากตัวอย่าง (12) คำว่า *เห็นด้วย* แสดงให้เห็นว่าตัวละครมีความคิดเห็นร่วมกัน โดยปรากฏร่วมกับข้อความด้านหน้าว่า *ทุกตัวเห็นด้วย* ซึ่งเป็นการแสดงออกทางความคิด การรับฟังความคิดเห็นของทุกคน ตัดสินใจร่วมกัน แสดงถึงวิถีแห่งประชาธิปไตย ส่วนตัวอย่าง (12), (13), (14), (15), (16), (17), (20), (21) และ(22) ปรากฏการใช้คำว่า *ร่วม* เพื่อแสดงถึงการเข้าร่วม กระทำและการแสดงความคิดเห็นร่วมกัน ใช้คำว่า *ร่วมกับ* คำต่าง ๆ เพื่อบอกว่าในสถานการณ์นั้น ไม่ได้ทำเพียงลำพัง เช่น *ร่วมกัน ร่วมใจ ร่วมด้าน* ซึ่งการใช้คำแสดงความร่วมมือร่วมใจกัน กระตุ้นผู้อ่านให้เกิดการกระทำร่วมมือร่วมใจกันเพื่อบรรลุเป้าหมาย แม้มีอุปสรรคฝ่าฟันอุปสรรคต่าง ๆ ไปได้ เพราะมีการช่วยเหลือกัน ไม่ทอดทิ้งกัน ดังเช่นตัวอย่าง (18) คำว่า *ช่วย* และตัวอย่าง (19) *รวมใจกัน*

1.4 การใช้คำศัพท์แสดงคุณค่าของตนเอง ผลการวิจัยพบการใช้คำที่แสดงให้ผู้อ่านรู้คุณค่าของตนเอง กลวิธีทางภาษานี้มีมุ่งเน้นให้ผู้อ่านตระหนักและปลุกฝังการรักตนเองจากตัวละครในนิทาน ดังนี้

ตัวอย่าง (23) “ทุกตัวหันมาร่วมร้องเพลงพญานะทุอย่างสนุกสนาน และชอบใจที่ทุกตัวแตกต่าง อย่างไม่ได้เป็นตัวของตัวเอง รู้สึกถึงคุณค่าแห่งตน ขณะที่เคารพตัวตนคนอื่น ๆ ด้วย อยู่ร่วมกันได้สวยงามท่ามกลางความหลากหลาย” (ตัวไหนไม่มีหัว)

ตัวอย่าง (24) “แม่หมีมไปไหน? ไปให้รู้ว่า ทุกคนมีค่า เป็นคนเท่ากัน” (แม่หมีมไปไหน)

จากตัวอย่าง (23) และ (24) พบการใช้คำศัพท์ให้ผู้อ่านตระหนักถึงคุณค่าของตนเอง จากคำว่า *คุณค่า*, *ค่า* และเน้นที่การมีคุณค่าเท่ากัน ไม่มีใครไม่มีค่า เพื่อให้ผู้อ่านรักตัวเอง และกระตุ้นเรื่องการรักสิทธิและเสรีภาพของตนเอง

2. การใช้คำปฏิเสธ ผลการวิจัยแสดงการปฏิเสธแย้งกับความคิดหรือข้อมูลก่อนหน้าปรากฏคำว่า “ไม่” ตัวละครใช้เพื่อการแสดงถึงสิ่งที่ไม่ต้องการ และการต่อสู้ที่ต้องใช้ความอดทน ไม่ท้อถอย

ตัวอย่าง (25) “ประชาธิปไตย จะไม่แพ้ฝ่าย พิสุทธ์หมดหมาย ในรุ่นเรา” (เปิดน้อย)

ตัวอย่าง (26) “โล่เปิดหาญกล้า น้ำมาไม่ถอย กองทัพเปิดน้อย คอยช่วยกันภัย” (เปิดน้อย)

ตัวอย่าง (27) “ไม่เพียงเท่านั้น เพราะแม้แต่เด็ก ๆ ก็พูดไม่ได้” (แค้! แค้! มังกรไฟ)

ตัวอย่าง (28) “นางนางนวล นางนางนวล หม่อมหลวงไม่ควรรอต่อไปไซ้ใหม่ (เสียงร้องของผองนก)

ตัวอย่าง (29) “หลายปัญหานัก จักไม่นิ่งเฉย ศึกษา สงสัย ไม่ปล่อยละเลย คิดทำถามเอ่ยร่วมด้วยช่วยกัน” (เปิดน้อย)

จากตัวอย่าง (25), (26) พบการใช้คำปฏิเสธ เพื่อเน้นย้ำเรื่องสิทธิ กระตุ้นให้ผู้อ่านไม่ยอมแพ้ ลุกขึ้นสู้ ตัวอย่าง (27) ตัวละคร เด็ก ๆ พูดไม่ได้ แสดงถึงการไม่สามารถแสดงออกได้อย่างอิสระ เด็กถูกห้ามไม่ให้พูด ตัวอย่าง (28) และ (29) คือ การที่ถึงเวลาแล้วที่ต้องแสดงออกอย่างเสรีภาพ ไม่ละเลยสิทธิและหน้าที่ของตน

3. การใช้มูลบท คือ การใช้ภาษาที่สื่อข้อความที่ทำให้เข้าใจได้โดยนัยว่ามีข้อความอื่น ๆ หรือมีเหตุการณ์บางอย่างปรากฏหรือเกิดขึ้นก่อนหน้า มีความคิดหรือเจตนาบางอย่างที่แฝงอยู่ในข้อความในตัวบท ซึ่งในนิทานนี้ ผลการวิจัยพบว่า มีการกล่าวถึงเหตุการณ์ที่แสดงถึงการถูกจำกัดอิสรภาพ เป็นการโน้มน้าวให้ผู้อ่านเข้าใจและตระหนักว่ามีเหตุการณ์ไม่ยุติธรรมต่าง ๆ เกิดขึ้นกับตัวละคร เพื่อกระตุ้นให้ผู้อ่านไม่นิ่งเฉยต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ดังนี้

ตัวอย่าง (30) “คำคืนมีดมน ผ่านพ้นมาได้ ไม่ทันหายใจ เรื่องใหม่โหมเถา เหลื่อมล้ำซ้อฉล ผู้คนออกมา ยิ่งกดยิ่งกล้า สองขาหยัดยืน” (เปิดน้อย)

ตัวอย่าง (31) “หยุดคุกคามสิทธิ ลิดรอนกลั่นแกล้ง ยิ่งโหมขัดแย้ง โลกยิ่งเคลงใจ” (เปิดน้อย)

ตัวอย่าง (32) “ติดคุกหกปี ทั้งที่ไม่ผิด ตกผลึกคิด รักสิทธิเสรี” (เปิดน้อย)

ตัวอย่าง (33) “เมื่อเป็นนิสิต คมคิดกว้างไกล พุ่มเทถางทาง สร้างสรรค์หมั่นเพียร” (จ. จิตร)

ตัวอย่าง (34) “แม้ถูกพักเรียน ยังเพียรเรียนรู้ จิตรไปเป็นครู อยู่หน้ากระดาน” (จ. จิตร)

ตัวอย่าง (35) “ติดคุกหกปี ทั้งที่ไม่ผิด ตกผลึกความคิด รักสิทธิเสรี” (จ. จิตร)

ตัวอย่าง (36) “เขียนเพลง เขียนคำ ทำนองร้องเพลง ภาพยักลอนดำเนิน เดินเพื่อส่วนรวม” (จ. จิตร)

ตัวอย่าง (37) “อยู่ติธรรม ตอกระพือ ความจริงลุกฮือ ฐมือไม่ถอย” (เปิดน้อย)

จากตัวอย่างข้างต้น ตัวอย่าง (30) คำคืนมีดมน ผ่านพ้นมาได้ ตัวอย่าง (31) หยุดคุกคามสิทธิ ลิดรอนกลั่นแกล้ง และตัวอย่าง(32) ติดคุกหกปี ทั้งที่ไม่ผิด แสดงการกล่าวถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนหน้า คือ ตัวละครในเรื่องต้องเผชิญกับตัวละครอีกฝ่ายที่เป็นเจ้าหน้าที่รัฐมาทำร้ายโดยที่ไม่ได้กระทำความผิด จึงได้มีการต่อสู้และ

เรียกร้องสิทธิ เช่นเดียวกับ ตัวอย่าง (33) เมื่อเป็นนิสิต ตัวอย่าง (34) แม่ถูกพักเรียน ตัวอย่าง (35) ติดคุกหกปี ทั้งที่ไม่ผิด ตัวอย่าง (36) เดินเพื่อส่วนรวม ตัวอย่าง (37) ความจริงลูกฮือ ชุมมือไม่ถอย (เปิดน้อย) แสดงถึงการต่อสู้ของเยาวชนกับตัวละครอีกฝ่ายที่มาทำลายสิทธิของตนทั้งที่ไม่ผิด โดยมูลบทได้ยกเหตุการณ์ความรุนแรงต่าง ๆ ที่ตัวละครในเรื่องถูกกระทำ เช่น การติดคุก การต่อสู้ การถูกพักการเรียน เพื่อแสดงเหตุผลที่ตัวละครในเรื่องต้องต่อสู้ เพราะต้องการเรียกร้องสิทธิและเสรีภาพของตน ตลอดจนแสดงว่าสิ่งที่ตัวละครถูกลงโทษไปไม่ใช่ความจริง และไม่ได้เป็นฝ่ายผิดแต่ถูกกลั่นแกล้งรังแกจากฝ่ายที่มีอำนาจมากกว่า

4. การใช้คำถามเชิงวาทศิลป์ เป็นคำถามที่ไม่ได้ต้องการคำตอบ เพื่อต้องการโน้มน้าวใจให้ผู้อ่านได้ขบคิดใคร่ครวญสิ่งที่ผู้แต่งสื่อเป็นนัยจากคำถาม ดังนี้

ตัวอย่าง (38) “แม่หมีมไปไหน? ใส่ใจปกป้อง บ้านไทยใครครอง กองทัพเปิดสู้” (แม่หมีมไปไหน?)

“แม่หมีมไปไหน? ไปหาปลาปู ชุมชนคนอยู่ สู้ไม่อยู่เฉย” (แม่หมีมไปไหน?)

ตัวอย่าง (39) “จับกุมคุมขัง คำสั่งจากไหน? ตราชูผู้ใด? ผิดอะไรหรือ?” (เปิดน้อย)

ตัวอย่าง (40) “นกกาเหว่า นกกาเหว่า เจ้าเฝ้ารอสิ่งใด? (เสียงร้องของผองนก)

ตัวอย่าง (41) “นกกระจอก นกกระจอก เจ้าอยากบอกอะไร? นกกระปูด นกกระปูด เจ้าอยากพูดเรื่องต้องห้ามใด? นกแซงแซว นกแซงแซว เจ้าอยากบินในแนวทางไหน? นกอินทรี นกอินทรี เจ้าทำอย่างนี้เพื่อใคร? นกกระเจี๊ยบ นกกระเจี๊ยบ ถูกบริบทสิทธิไปได้อย่างไร(เสียงร้องของผองนก)

จากตัวอย่างข้างต้น ผลการวิจัยพบว่า ตัวอย่าง (38) แม่หมีมไปไหน? ใช้เพื่อกระตุ้น เน้นย้ำ ตั้งคำถามให้ตระหนักในหน้าที่ของตนเอง เพราะข้อความต่อไปอธิบายว่าตัวละครแม่หมีมไปทำหน้าที่ปกป้องประเทศ ตัวอย่าง (39) ตั้งคำถามถึงผู้ที่มีอำนาจทางกฎหมายในการจับกุมตัวละครในเรื่องว่าทำถูกต้องหรือไม่ ส่วนตัวอย่าง (40) และ (41) ใช้เพื่อกระตุ้น เน้นย้ำ ตั้งคำถามให้เกิดการแสดงออก เรียกร้อง ไม่นิ่งเฉยเมื่อถูกละเมิดสิทธิหรือถูกห้ามไม่ให้มีเสรีภาพ

5. การใช้อุปลักษณ์ เป็นการใช้ภาษาแสดงการเปรียบเทียบสิ่งหนึ่งเป็นอีกสิ่งหนึ่ง ผลการวิจัยพบการเปรียบเทียบ 2 ลักษณะ ในนิทานเพื่อโน้มน้าวใจให้เห็นภาพชัดเจนมากยิ่งขึ้น รวมถึงสื่อความหมายได้ครอบคลุมถึงสิ่งที่นำมาเปรียบ ดังนี้

5.1 อุปลักษณ์เชิงภาพพจน์ เปรียบโดยใช้คำเชื่อม เสมือน และใช้เปรียบเทียบแบบอุปมา

ตัวอย่าง (42) แม้ว่าเหน็ดเหนื่อยและยาวนานแต่ชาวบ้าน เด็ก ๆ และอาสาสมัครจากทั่วทุกสารทิศก็ไม่ระย่อท้อเพราะป่าเป็นเสมือนชีวิตของคนอยู่ป่า” (แค็ก! แค็ก! มังกรไฟ)

จากตัวอย่าง (42) เป็นการเปรียบเทียบป่า เป็นชีวิต หมายถึงความจำเป็นและความสำคัญของป่ากับชีวิตคน ดังนั้น จึงต้องรักและหวงแหน อนุรักษ์ดูแลให้ดีเพื่อให้คนมีชีวิตต่อไปได้ แสดงถึงการโน้มน้าวใจให้รักในถิ่นที่อยู่ของตนเอง ใส่ใจดูแลส่วนรวม ดูแลสังคมให้ดีให้น่าอยู่อาศัย

5.2 อุปลักษณ์เชิงมนทัศน์ ใช้ถ้อยคำที่อยู่อีกความคิดหนึ่งมาอธิบายสิ่งนั้น เช่น คำว่า พลังบริสุทธิ์ หมายถึง พลังของเด็กและเยาวชนที่ถูกมองว่าไม่มีผลประโยชน์มาเกี่ยวข้อง จึงเป็นการเปรียบเทียบกับความบริสุทธิ์

ตัวอย่าง (43) “พลังบริสุทธิ์ ผุดผิบริติ้น ฟ้าไม่อาจฝัน คลื่นความเปลี่ยนแปลง” (เปิดน้อย)

ตัวอย่าง (44) “หวังเห็นฟ้าใหม่ ลูกไทยห้าวหาญ” (จ. จิตร)

ตัวอย่าง (45) “ล้วนมามีมือเปล่า ก้าวเท้าจากบ้าน ดอกไม้ผลิบาน หลักการชัดเจน กลับถูกคุกคามปราบปรามขู่เข็ญ” (เปิดน้อย)

ตัวอย่าง (46) “แม่หมีไปไหน? หนูใจเต็มที ครวราษฎร์นี้ มีดอกไม้บาน กองทัพเปิดสู้” (แม่หมีไปไหน?)

จากตัวอย่างข้างต้น ตัวอย่าง (43) พลังบริสุทธิ์ เป็นการเปรียบเทียบสื่อถึงการแสดงออกของเด็ก เยาวชนเป็นพลังของคนรุ่นใหม่ที่สร้างการกระตุ้นให้เห็นว่า คนรุ่นใหม่สามารถสร้างการเปลี่ยนแปลงในสังคมได้ คำว่า ฟ้าไม่อาจฝัน ฟ้า คือ เปรียบกับผู้มีอำนาจที่จะกำหนดให้ผู้มีอำนาจน้อยกว่าทำสิ่งต่าง ๆ ได้ คลื่น หมายถึง เป็นการเปลี่ยนแปลงโดยเยาวชนคนรุ่นใหม่ หวังเห็นฟ้าใหม่ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงการปกครอง เช่น การปกครองโดยผู้มีอำนาจคนใหม่ ตัวอย่าง (45) “ล้วนมามีมือเปล่า หมายถึง ไม่มีอาวุธ ดอกไม้ผลิบาน หมายถึง สิ่งที่มีหวัง คือ การเปลี่ยนแปลงไปสู่สิ่งที่ดีขึ้น ตัวอย่าง (46) มีดอกไม้บาน เป็นการเปรียบเทียบ การมีความหวัง และกองทัพเปิดสู้ หมายถึง ตัวละครในเรื่องใช้เปิดเป็นสัญลักษณ์ไปต่อสู้กับตัวละครอีกฝ่าย และยังแสดงถึงการรวมพลังกันต่อสู้จากผู้ไม่มีอาวุธ

อภิปรายผล

การวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้กลวิธีทางภาษาเพื่อโน้มน้าวใจเรื่อง “สิทธิและเสรีภาพ” ในปริทัศน์งาน ชุตินิพนธ์วาดหวัง โครงการอ่านสร้างชาติ โดยมูลนิธิกระเจกนา ผลการวิจัยพบกลวิธีทางภาษาเพื่อโน้มน้าวใจ 5 กลวิธี ดังนี้ การเลือกใช้คำศัพท์ การใช้คำปฏิเสธ การใช้มูลบท การใช้คำถามเชิงวาทศิลป์ และการใช้อุปลักษณ์

กลวิธีทางภาษาเพื่อโน้มน้าวใจในปริทัศน์งานดังกล่าวนี้ ได้แสดงหน้าที่ 2 ประการ ประการแรก คือ หน้าที่ ประการที่ 1 คือ ทำหน้าที่สร้าง และปลูกฝังความคิดเรื่อง สิทธิและเสรีภาพ หน้าที่ประการที่ 2 คือ ทำหน้าที่สอนความรู้เกี่ยวกับความร่วมมือในการกระทำสิ่งต่าง ๆ ให้สำเร็จ

ผลการวิจัยที่นิพนธ์วาดหวัง ทำหน้าที่สร้างความคิด เพราะการสร้าง คือ การปลูกฝังความคิดให้กับผู้อ่านเป็นส่วนหนึ่งของการโน้มน้าวใจ ดังที่ โรเจอร์ (Rogers, 2007, as cited in Vijiitjammare, 2013) กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการโน้มน้าวใจ คือ การเปลี่ยนแปลงความเชื่อ ทศนคติ ค่านิยม และพฤติกรรม การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมนี้เองเป็นการเปลี่ยนแปลง ในระดับที่ยากกว่าสิ่งอื่น ด้วยเหตุนี้ ผู้แต่งเลือกใช้นิทาน และใช้กลวิธีทางภาษาเป็นเครื่องมือให้บรรลุเป้าหมาย เช่น การสร้างความเป็น “คุณค่า” และความร่วมมือร่วมใจ ให้เด็กปฏิบัติตามหน้าที่ การแสดงออกทางความคิด และการกระทำตามสิทธิ อย่างมีเสรีภาพในกรอบประชาธิปไตยตามการปกครองของประเทศไทย

มุ่งปลูกฝังตั้งแต่วัยเด็ก เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดมีความอ่อนแอทางความคิด แต่ให้ตระหนักตามความเป็นจริง มีความรู้ ความคิดได้ด้วยตนเอง เพราะถ้าหากไม่เป็นเช่นนั้นก็จะส่งผลเสียต่อเด็กและประเทศชาติได้ในอนาคต ดังนั้น เพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงความคิดและพฤติกรรม ตลอดจนเปลี่ยนแปลงให้สังคมเป็นสังคมแบบที่นิทานวาดหวัง ต้องการให้เด็กเป็นเช่นนั้นสู่สังคม สอดคล้องกับปณิธานของมูลนิธิกระจกเงา

ผลการวิจัยที่นิทานวาดหวัง ทำหน้าที่สอนความรู้ เพราะการสอนสอดแทรกอยู่ในนิทานเสมอ และถ่ายทอดสู่ผู้อ่านที่เป็นเด็ก ดังที่ Chaengsawang (1999) กล่าวถึงนิทานว่า นิทานผูกเรื่องขึ้นใหม่เพื่อให้สัมพันธ์สอดคล้องกับ บทเรียน กิจกรรม หรือประสบการณ์ที่ผู้เล่าหรือผู้แต่งมุ่งหมายที่จะสร้างความคิดรวบยอด หรือมุ่งหมายที่จะปรับปรุงแก้ไขพฤติกรรมของผู้ฟัง นิทานที่แต่งขึ้นใหม่อาจจะแต่งขึ้นโดยอาศัยรูปแบบเก่า ๆ หรือ รูปแบบใหม่และ สอดแทรกพฤติกรรมและคุณธรรม และต้องการให้เป็นประโยชน์แก่เด็ก ๆ มีการเน้นบทสนทนาโต้ตอบ มีการ บรรยายกิริยาอาการของตัวละคร จากคำกล่าวข้างต้น สอดคล้องกับหน้าที่สอนในนิทานวาดหวังนี้ ที่ผู้แต่ง คือ มูลนิธิกระจกเงา ต้องการสอนผู้อ่านให้มีความรู้เรื่องสิทธิและเสรีภาพตามระบอบประชาธิปไตย เช่น การต่อสู้ เรียกร้องสิทธิ วิถีประชาธิปไตย การเคารพความคิดเห็นผู้อื่น ยอมรับเสียงข้างมาก การรักตัวเอง ซึ่งทั้งหมดดังที่กล่าว มาล้วนสัมพันธ์กับแผนยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี พุทธศักราช 2561 – 2580 ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอ ภาคทางสังคม (Office of the National Economic and Social Development Board, 2019) การที่นิทาน ชุดดังกล่าวทำหน้าที่สอน เพราะผู้แต่ง คือ มูลนิธิกระจกเงา เป็นองค์กรที่ทำงานช่วยเหลือเด็กโดยตรง แสดงว่ามุ่งหวัง ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงกับเด็กที่จะเติบโตไปเป็นอนาคตของชาติ การอ่านนิทานและเรียนรู้พฤติกรรมจากตัวละคร ในเรื่องเป็นส่วนหนึ่งที่สอนให้เด็กเติบโตมาตามสิ่งที่มุ่งหวัง ดังที่ Ruamsuk, Sasiwongsaroj, Dwong phummes, & Wong Kalasin (2015) ศึกษาการสร้างสื่อนิทานเพื่อพัฒนาพฤติกรรมคุณธรรมด้านความมีน้ำใจในเด็กปฐมวัย ซึ่งผลการวิจัยนี้ใช้การโน้มน้าวใจในการสร้างนิทานให้เด็กมีคุณธรรมได้สำเร็จจากการเลียนแบบพฤติกรรมตัวละคร ในนิทาน ดังนั้น จึงแสดงให้เห็นว่านิทานมีผลต่อการโน้มน้าวใจผู้อ่านให้เปลี่ยนแปลงไปตามสิ่งที่ผู้แต่งต้องการสอน เพื่อให้เด็ก ๆ สามารถดำรงชีวิตในสังคมที่เปลี่ยนแปลง ปกป้องสิทธิตนเอง และเป็นกำลังสำคัญให้กับประเทศชาติ สืบต่อไป

สรุป

ผลการวิจัยพบว่า กลวิธีทางภาษาเพื่อโน้มน้าวใจเรื่อง “สิทธิและเสรีภาพ” ในปริจเฉทนิทาน ชุดนิทานวาดหวัง โครงการอ่านสร้างชาติ โดยมูลนิธิกระจกเงา ประกอบด้วย 5 กลวิธีทางภาษาเพื่อโน้มน้าวใจ ได้แก่ การเลือกใช้ คำศัพท์ การใช้คำปฏิเสธ การใช้มูลบท การใช้คำถามเชิงวาทศิลป์ และการใช้อุปมาอุปไมย ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ผู้แต่ง เจตนาโน้มน้าวใจด้วยการปลูกฝังความคิดให้กับผู้อ่าน สอดคล้องกับแนวคิดของการโน้มน้าวใจที่มุ่งเปลี่ยนแปลง ทัศนคติ ความเชื่อ และพฤติกรรม ผู้วิจัยเห็นว่ากลวิธีทางภาษาต่าง ๆ เหล่านี้สามารถแสดงถึงหน้าที่สำคัญในการ โน้มน้าวใจจากนิทาน ชุดนิทานวาดหวัง โครงการอ่านสร้างชาติ โดยมูลนิธิกระจกเงา พบหน้าที่ 2 ประการ ดังนี้

หน้าที่ประการที่ 1 คือ นิทานทำหน้าที่สร้างความคิด เพราะมีการปลูกฝังความคิดเรื่อง สิทธิและเสรีภาพ ดังเช่น จากกลวิธีการเลือกใช้คำศัพท์ที่สร้างความคิดเรื่องความร่วมมือ การเห็นคุณค่าในตนเอง สร้างความเข้าใจเรื่อง สิทธิและเสรีภาพ ให้กับเยาวชนไทยผ่านตัวละครในนิทาน นอกจากนี้ การใช้คำปฏิเสธ การใช้มูลบท การใช้คำถามเชิงวาทศิลป์ และการใช้อุปลักษณ์ เป็นการโน้มน้าวใจผ่านภาษา ที่กระตุ้นให้เห็นความสำคัญและจำเป็นของสิทธิและเสรีภาพ หากถูกละเมิดสิทธิ เช่น การห้ามไม่ให้แสดงออกทางความคิด และการกระทำ ความเหลื่อมล้ำ ความไม่เท่าเทียมกันในสังคม ก็ควรแสดงออกเรียกร้องความเป็นธรรมตามระบอบประชาธิปไตย

หน้าที่ประการที่ 2 คือ นิทานทำหน้าที่สอนความรู้ เพราะกลวิธีทางภาษาทั้ง 5 กลวิธีในนิทานชุดนี้ มุ่งโน้มน้าวใจในการหลอมรวมความคิด เช่น เรื่องความร่วมมือ สอนให้ผู้อ่านได้เห็นว่าทุกคนเป็นสามารถรวมกันเป็นหนึ่งเดียว เพื่อกระทำการต่าง ๆ ให้สำเร็จ สอนให้ไม่มีความคิดแบ่งแยก และสอนว่าทุกคนมีคุณค่าในตัวเอง การร่วมมือร่วมใจจะสามารถเปลี่ยนแปลงสังคมได้

ดังนั้น จากที่กล่าวมาข้างต้น หน้าที่ทั้ง 2 ประการมีความสอดคล้องกัน คือ การมุ่งโน้มน้าวใจ เรื่อง สิทธิและเสรีภาพ แสดงให้เห็นเจตนาสำคัญที่มูลนิธิกระเจกวงษ์มุ่งเน้นปลูกฝังความคิดดังกล่าวให้กับเด็กผ่านนิทานทั้ง 7 เรื่อง ส่วนหนึ่งเพราะมูลนิธิเป็นองค์กรที่ทำงานเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนจึงทำงานที่สอดคล้องไปกับแผนพัฒนาชาติในเรื่อง สิทธิและเสรีภาพ แต่อีกส่วนหนึ่งผู้วิจัยพบว่า การเน้นในหน้าที่สร้าง และสอน เพราะเจตนาสร้างภูมิคุ้มกันให้กับเด็กและเยาวชน เพื่อผลิตผู้อ่านที่เป็นเยาวชนจะเติบโตเป็นกำลังสำคัญของชาติที่จะมีส่วนขับเคลื่อนทิศทางสังคมและประเทศชาติให้ดียิ่งขึ้นตามระบอบประชาธิปไตย ตลอดจนป้องกันไม่ใหกลุ่มเป้าหมายที่เป็นเด็ก ตกเป็นเครื่องมือหรือถูกใช้เป็นเครื่องมือปลูกฝังความคิดในด้านไม่ดี ในทางตรงกันข้ามสามารถปลูกฝัง ส่งเสริมด้านดีด้วยนิทานได้เช่นกัน

ดังนั้น การศึกษาชุดนิทานวาดหวัง โครงการอ่านสร้างชาติ โดยมูลนิธิกระเจกวงษ์ ซึ่งเป็นผลวิจัยนี้เป็นข้อค้นพบเฉพาะในนิทานชุดนี้ แต่การศึกษาวิจัยในนิทานชุดอื่น ๆ หรือนิทานที่มีใช้จากมูลนิธิ หรือตัวบทต่าง ๆ อาจมีผลการวิจัยที่แตกต่างกันออกไป จึงควรศึกษาในนิทานชุดอื่น ๆ ต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- BaiKazuye, J. (1999). *Techniques for writing books for children*. Bangkok: Kurusapa Printing Ladphrao. (in Thai)
- Chaengsawang, D. (1999). *Stories for early childhood children*. Songkhla: Songkhla Rajabhat Institute. (in Thai)
- Fairclough, N. (1995). *Critical discourse analysis*. London: Longman.
- Hope Drawing Group. (2021a). *Cag! Cag! Fire Dragon* (2nd ed.). Bangkok: Mirror Foundation. (in Thai)
- Hope Drawing Group. (2021b). *Children have dreams* (2nd ed.). Bangkok: Mirror Foundation. (in Thai)
- Hope Drawing Group. (2021c). *J Jitr* (2nd ed.). Bangkok: Mirror Foundation. (in Thai)
- Hope Drawing Group. (2021d). *Little duck* (2nd ed.). Bangkok: Mirror Foundation. (in Thai)
- Hope Drawing Group. (2021e). *The cry of the bird's grove* (2nd ed.). Bangkok: Mirror Foundation. (in Thai)

- Hope Drawing Group. (2021f). *Where did Mom Mhim go?* (2nd ed.). Bangkok: Mirror Foundation. (in Thai)
- Hope Drawing Group. (2021g). *Which one doesn't have a head* (2nd ed.). Bangkok: Mirror Foundation. (in Thai)
- Ministry of Education. (2003). *Guidelines for organizing student development activities according to the curriculum Study Basic Buddhism 2001*. Bangkok: Kurusapa Printing Ladphrao. (in Thai)
- Mirror Foundation. (2023). *About the foundation*. Retrieved 5 December 2022, from <https://www.mirror.or.th/aboutmirrorf.php?m=about>. (in Thai)
- Mongkolyos, W., & Rattanadilok Na Phuket, W. (2023). Kho'wid Kathă: Language strategies for persuasion in the discourse of buddhist sermons on the situation of the communicable coronavirus disease 2019 (COVID-19). *The Liberal Arts Journal Faculty of Liberal Arts, Mahidol University*, 6(1), 152-189. (in Thai)
- Nimmanhaemin, P. (2007). *Folktales studies* (2nd ed.). Bangkok: Academic works dissemination project. (in Thai)
- Office of the National Economic and Social Development Board. (2019). *The 20-year national strategy (2018-2037)* (2nd ed.). Bangkok: Office of the Secretary of the National Strategy Office of the National Economic and Social Development Board. (in Thai)
- Panich, P., Pitipattanakosi, U., Siriyuvasak, U., Anawatsiriwong, T., & Jaruphum, S. (2010). *Language and principles of writing for communication* (5th ed.). Bangkok: Chulalongkorn University Press. (in Thai)
- Pilanthawatt, O. (2009). *Persuasive communication* (6th ed.). Bangkok: Chulalongkorn University Press. (in Thai)
- Rattanadilok Na Phuket, W. (2021). "We will get through this crisis together" Persuasion in the press conference. Coronavirus disease (COVID-19) epidemic situation. *Wanwitat Journal*, 21(1) 62-104. (in Thai)
- Royal Society. (2013). *Royal institute dictionary 2011*. Bangkok: Nanmee Books. (in Thai)
- Ruamsuk, P., Sasiwongsaroj, K., D Wong phummes, N., & Wong Kalasin, K. (2015). Creation of fairy tale media for the development of moral behavior in Kindness in early childhood. *Silpakorn Journal*, 8(1), 903-922. (in Thai)
- Suthitham, S. (1991). *A study of cognitive abilities. and understand the views of others of early childhood children Parents organized a storytelling activity to promote the loosening of self-centeredness* (Master's thesis). Srinakharinwirot University, Bangkok. (in Thai)
- Suwanchang, N. (2010). *The use of persuasive language in advertisements in health magazines* (Master's thesis). Chulalongkorn University, Bangkok. (in Thai)
- Tanphet, T. (2018). *Wadwang Book: A children's book that lays the foundation of ideas and is not toxic to youth*. Retrieved 17 February 2023, from <https://urbancreature.co/8-children-books>. (in Thai)
- Thanomsri, M. (2003). *Writing books, documentaries, fiction stories for children and youth*. Bangkok: Sipprapha. (in Thai)
- Ungkhaphanij, C. (2019). *Discourse analysis* (2nd ed.). Bangkok: Thammasat University Press. (in Thai)
- Van Dijk, T. A. (2006). Discourse and manipulation. *Discourse & Society*, 17(3), 359-383. (in Thai)
- Vijitjammare, N. (2013). *Communication for persuasion*. Bangkok: Kasetsart University. (in Thai)
- Vimtrimate, N. (2017). *Character-building tales: a study based on critical analysis discourse* (Doctoral dissertation). Chulalongkorn University, Bangkok. (in Thai)

- Wongbiasat, S., & Chantharamungkorn, H., & Piangboontha, S. (2004). *Prize-winning Thai children's picture books: an analytical analysis, literature and discourse* (research report). Chiangmai: Faculty of Humanities, Chiang Mai University. (in Thai)
- Wongwipanon, P. (1987). *Analysis of the Thai language* (research report). Bangkok: Chulalongkorn University. (in Thai)